अवन्तिस्वामिनं तत्र प्राग्राज्याधिगमात् कृती ।
विधाय प्राप्तसाम्राज्यश्चक्रेऽवन्तीश्वरं तदा ॥ ४५ ॥
त्रिपुरेश्वरभूतेशविजयेशेषु भूभृता ।
स्नानद्रोण्या रौप्यमय्या तेन पीठत्रयं कृतं ॥ ४६ ॥
शूरस्यापि नरेन्द्रं तं ध्यायतः स्वाधिदैवतं ।
तत्प्रियार्थमुपेक्ष्योऽभूद्धर्मः प्राणाः सुतोऽपि वा ॥ ४७ ॥
तथा चार्चयितुं ज्ञातु यातो भूतेश्वरं नृपः ।
विभवानुगुणे स्वस्मिन् पूजोपकरणेऽर्पिते ॥ ४८ ॥
ददर्श पीठे देवस्य पूजकैरुपपादितं ।
वन्यमुत्पलशाकाख्यं तिक्तशाकमवस्थितं ॥ ४९ ॥
तत्रस्थाः क्ष्माभुजा पृष्टास्तन्निवेदनकारणं ।
व्यज्ञिज्ञपन् क्षितिन्यस्तजानुप्राञ्जलयस्ततः ॥ ५० ॥
डामरो धन्वनामास्ति लक्षरे विषये बली ।
शूरस्य मन्त्रिणो देवसेवको यः सुतोपमः ॥ ५१ ॥
कृतेषु तेन ग्रामेषु निरवग्रहशक्तिना ।
निवेद्यमेतदेवास्मै भूतेशाय निवेद्यते ॥ ५२ ॥
अकाण्डशूलजनितां पार्थिवः कथयन् व्यथां ।
श्रुतमश्रुतवत्कृत्वा त्यक्तपूजोऽथ निर्ययौ ॥ ५३ ॥
पूजां सत्यज्य गमनं शूलं चाकस्मिक प्रभोः ।